

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 134/03-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. júla 2003 predbežne prerokoval sťažnosť A. P., bytom N., vo veci porušenia jeho základných práv na nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia, na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života, nedotknuteľnosť obydlia a prípustnosť domovej prehliadky len v súvislosti s trestným konaním, základného práva na osobnú slobodu a stíhanie a pozbavenie slobody len zákonným spôsobom, práva na listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a ochranu osobných údajov, ako aj základného práva na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 2 T 136/99-438 z 29. júna 2001 a rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2 To 421/01 z 28. októbra 2002 a konaniami, ktoré im predchádzali, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. P. v časti, ktorou namieta porušenie svojich základných práv, a to práva na nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia, na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života, nedotknuteľnosť obydlia a prípustnosť domovej prehliadky len v súvislosti s trestným konaním, základného práva na osobnú slobodu a stíhanie a pozbavenie slobody len zákonným spôsobom, práva na listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a ochranu osobných údajov, ako aj základného

práva na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy

a) rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 2 T 136/99-438 z 29. júna 2001 a konaním, ktoré mu predchádzalo, o d m i e t a pre nedostatok právomoci;

b) rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2 To 421/01 z 28. októbra 2002 a konaním, ktoré mu predchádzalo, o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. júna 2003 doručená sťažnosť A. P., bytom N., (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci porušenia jeho základných práv na nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia, na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života, nedotknuteľnosť obydlia a prípustnosť domovej prehliadky len v súvislosti s trestným konaním, základného práva na osobnú slobodu a stíhanie a pozbavenie slobody len zákonným spôsobom, práva na listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a ochranu osobných údajov, ako aj základného práva na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy rozsudkom Okresného súdu Trenčín 2 T 136/99-438 z 29. júna 2001 a rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 2 To 421/01 z 28. októbra 2002 a konaniami, ktoré im predchádzali.

Podľa informácií z krajského súdu rozsudok krajského súdu sp. zn. 2 To 421/01 nadobudol právoplatnosť 28. októbra 2002.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neustanovuje inak (§ 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Za oneskorene podanú sťažnosť sa považuje sťažnosť, ktorá bola podaná po viac ako dvoch mesiacoch od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

1. Podľa názoru ústavného súdu na konanie o sťažnosti v časti, v ktorej sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia označených základných práv rozsudkom okresného súdu sp. zn. 2 T 136/99 a konaním, ktoré mu predchádzalo, nie je daná právomoc ústavného súdu.

Ako to vyplýva z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu je daná iba vtedy, ak o ochrane základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Právomoc ústavného súdu je preto v týchto prípadoch subsidiárna. O ochrane ústavných práv sťažovateľa, ktorých porušenie namieta, vo vzťahu k okresnému súdu rozhoduje v odvolacom konaní krajský súd. Preto vzhľadom na uvedenú zásadu subsidiarity nie je v právomoci ústavného súdu preskúmať rozsudok okresného súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo, o otázke, s ktorou sa sťažovateľ obrátil na ústavný súd.

Vzhľadom na uvedenú skutočnosť ústavný súd odmietol túto časť sťažnosti pre nedostatok svojej právomoci.

2. Ústavný súd zistil, že označené rozhodnutie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 28. októbra 2002. Keďže sťažovateľ podal sťažnosť ústavnému súdu až 17. júna 2003, t. j. po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júla 2003